

страхъ да плувамъ по море, за това вы моля земете го и го занесете вѣй, и налейте масло то въ свѣтилника на святаго Николая. Това като рече дѣволъ-тъ, даде сѣдъ-тъ на тѣзи Боголюбцы, кои то не знаеха че е дѣволска работа. Но като плуваха въ първый день, въ вторѣ тѣ ношъ ся яви св: Николай на едного и му рече, да фърлятъ сѣдъ-тъ въ море то. И тѣи като го фърлиха, то съ часъ излѣзе огнь и смрадъ, а море то начала да ври и да потопява гемѣж тѣ, което уплаши хората много св: Николай скоро ся яви и ги избави отъ това мѣсто. И съ тихѣ-атъ вѣтръ достигнаха гроба на св: Николая, гдѣто убадиха чудо то, поклонихася, и ся върнаха въ своя тѣ си странѣ.

12.

Пренесеніе на мощѣ му.

Въ 1096 по Христа, во време то на греческаго царя Алексія Комнина, по Божіе попушеніе нападнаха измаитяны тѣ на греческа та земля, които отъ градъ Корсунъ, до Іерусалимъ и Антиохіа сичкы тѣ села и градове обладаха, хора та изсѣкоха, жены тѣ и дѣца та заробиха, имота имъ и кѣщы тѣ изгориха, а церкви тѣ и мѣнастыри тѣ опустошиха, подобно и Муръ градъ, гдѣ то бѣше гробъ-тъ на св: Николая. Но Богъ не остави мощи тѣ на святаго да сѣдѣтъ на пусто мѣсто безъ слава, което стана така: Свѣтый Николай ся яви на единъ праведенъ священникъ въ